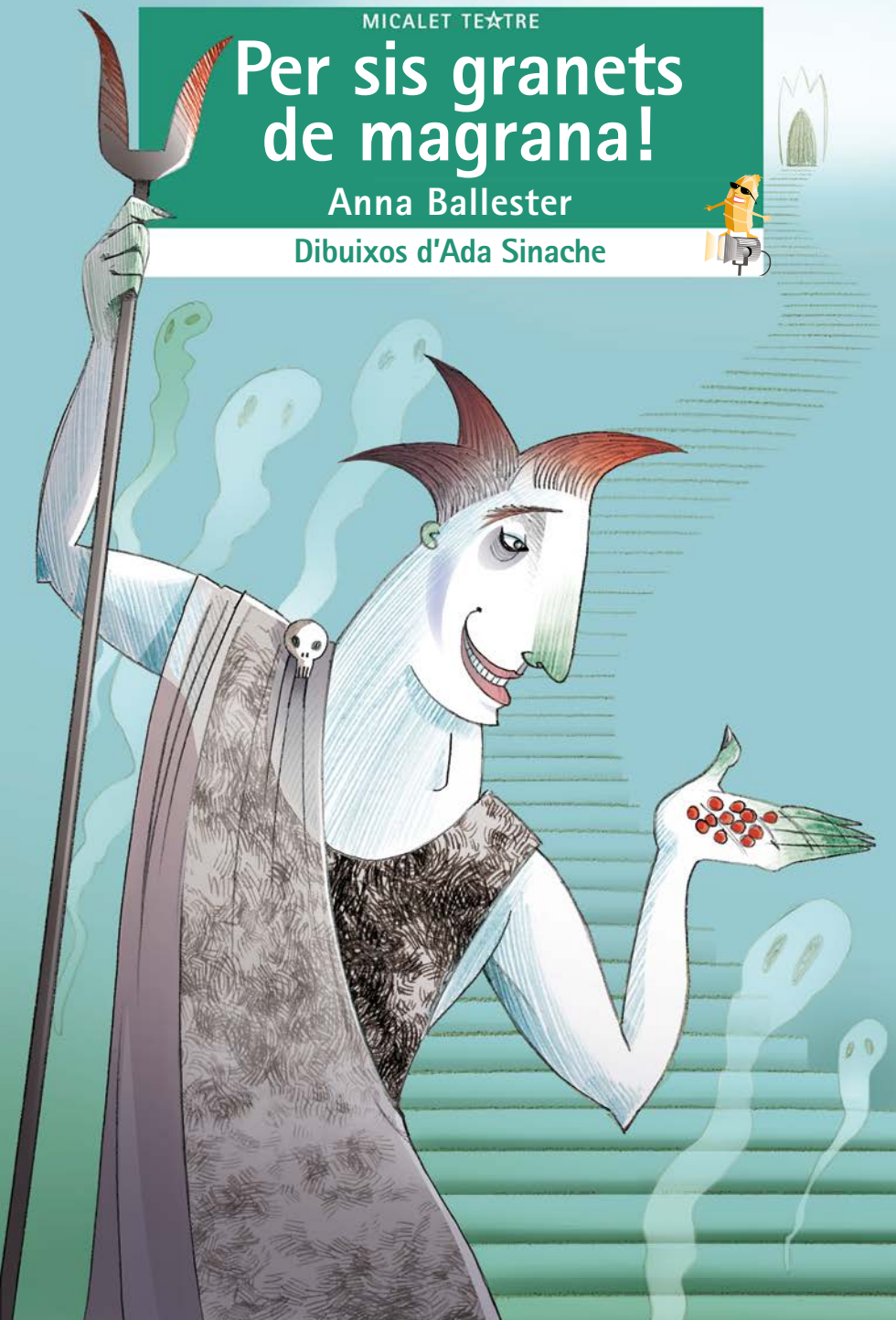


MICALET TEATRE

Per sis granets de magrana!

Anna Ballester

Dibuixos d'Ada Sinache



PERSONATGES
(Per ordre d'intervenció)

NARRADORA

HADES

APOL·LO

DEMÈTER

HERMES

CÈRBER

PERSÈFONE

ZEUS

HERA

AFRODITA

ATENEA

POSIDÓ

DIONÍS

DÉUS I DEESSES DE L'OLIMP

ACTE PRIMER



ESCENA 1

LA PRESENTACIÓ DELS DÉUS

(Sona una música galàctica. Per davant del teló apareix la NARRADORA. Observa amb un somriure el públic i després comença la introducció. La llum d'un focus frontal la il·lumina.)

NARRADORA. Bon dia, amables espectadores i espectadors. Estem a punt de representar un mite, una història fantàstica protagonitzada per déus i deesses. Això va passar al principi dels temps. Els dotze déus principals, els déus olímpics, vivien en la muntanya sagrada anomenada Olimp, però n'hi havia alguns que no n'estaven contents, i van sorgir els problemes... Aquesta

història llegendària ens dona una possible explicació de l'origen de les estacions de l'any.

Bé, ara deixem que es presenten els principals déus i deesses i altres personatges que apareixeran en la representació. *(A mesura que va anomenant-los, els DÉUS entraran des de diferents punts de la sala i deixaran el seu atribut i el rètol amb el seu nom en la part davantera de la boca de l'escenari. Mentre caminen entre el públic, explicaran breument qui són.)* Zeus!

ZEUS. *(És l'únic que eixirà des del fons de l'escenari. Porta a la mà uns rajos de tempesta. Parla amb gran satisfacció.)* Senyores, senyors, xiquets, xiquetes, mortals tots: sóc Zeus, el rei suprem de l'univers, el déu més poderós de l'Olimp. També em podeu anomenar Júpiter.

Els meus símbols són l'àguila, perquè també domina el cel, i un grapat de rajos de tempesta. *(Somriu divertit.)* Gràcies a l'amenaça de la seua descàrrega puc posar ordre entre els déus i en el món sencer. *(Es queda immòbil en el centre de la boca de l'escenari.)*

NARRADORA. Posidó!

POSIDÓ. *(Ix pel lateral dret, baix de l'escenari, amb el trident.)* També em coneixereu com a Neptú. Sóc el més gran dels déus, després de Zeus.

(El mira perquè no s'altere.) Jo sóc el déu de les profunditats de la mar, allí vaig fer construir... *(fanfarronejant)* un palau submarí de ca-te-go-ri-a! Diuen que sóc bel·licós, perquè si em fan enfadar, clave el meu trident amb força i provoqe terratrèmols de gran escala.

En les obres d'art em reconeixereu pel meu símbol, el trident. *(Quan acaba de parlar, puja i es queda al costat de ZEUS, dalt de l'escenari.)*

NARRADORA. *(Mentre POSIDÓ es dirigeix a l'escenari.)* Hades!

HADES. *(Ix pel lateral esquerre, baix de l'escenari, amb el bàcul.)* Ací teniu el déu del regne invisible dels morts. Sóc germà del gran Zeus i de Posidó, però jo no vaig tindre tanta sort com ells. Després de destronar el nostre pare, Cronos, a mi em va tocar la pitjor part: el món subterrani. Aquest bàcul és per a conduir les ànimes dels morts pel món invisible. Qui ve allí... no el deixe escapar. *(Riu sàdicament.)* A mi no em solen representar als quadres *(amb amargura)*, a mi no em vol ningú! *(Ranquejant, puja a l'escenari i es queda a l'esquerra de ZEUS.)*

NARRADORA. *(Quan acaba de parlar HADES.)* Demèter!

DEMÈTER. (*Pot eixir d'alguna porta lateral o espai per la meitat de la sala.*) Jo sóc Demèter, la deessa de la fecunditat, l'encarregada de cultivar la terra. Jo sempre procurava que els arbres donaren fruits i que la terra oferira bones collites, però... (*amb molta tristor*) un dia vaig perdre la meua filla i tot va canviar: presteu molta atenció i sabreu què va passar. (*Es queda immòbil, esperant que faça la presentació PERSÈFONE.*)

NARRADORA. Persèfone!

PERSÈFONE. (*Des d'un lloc central de la sala, prop de DEMÈTER.*) El meu nom és Persèfone i també Proserpina. Sóc la filla de la deessa Demèter i de Zeus, el déu suprem. Jo vivia molt feliç amb ma mare (*s'apropa a ella*), en el camp, fins que un dia, quan estava replegant flors, em van segrestar. (*Dolguda.*) Això no hauria de passar-li mai a ningú. (*Abraça sa mare i després pugem a l'escenari les dues. Se situen al costat de POSIDÓ.*)

NARRADORA. (*Mentre PERSÈFONE i DEMÈTER arriben al seu lloc.*) Apol·lo!

APOL·LO. (*Des del centre de la sala. Porta una lira i una diadema de rajos de sol.*) A mi em reconeixen fàcilment. Sóc Apol·lo, el déu de la música, de la llum i (*presumint*) de la bellesa masculina. Sóc fill de Zeus i germà de Diana, la deessa



caçadora. Cada dia guie el carro del sol per tal que done llum i calor a la Terra. El meu símbol és el llorer. Els artistes sempre em representen amb la lira, amb un arc i unes fletxes, o amb els rajos de sol. (*Puja a l'escenari i es posa al costat d'HADES.*)

NARRADORA. (*Quan acaba de parlar APOL·LO.*)
Atenea!

ATENEA. (*Entra per un lateral, des de la part posterior de la sala. Porta casc, llança i escut.*) Com podreu imaginar, per la meua indumentària, jo sóc la deessa de la saviesa i de la tàctica militar. (*Fa una pausa per a emfatitzar el que dirà i mira persuasiva al públic.*) Ja sabeu que és més important la intel·ligència que la força. (*Parla molt satisfeta d'ella mateixa.*) Sóc la patrona de la ciutat d'Atenes i la protectora dels herois. (*Divertida.*) Diuen que ja vaig nàixer armada, per això sempre em representen amb el casc, la llança i l'escut. El meu símbol és l'òliba. (*Es dirigeix a l'escenari i es col·loca al costat d'APOL·LO.*)

NARRADORA. Hermes!

HERMES. (*Ix corrent pel fons de la sala cap a l'escenari. Quan arriba, ha de recuperar-se per a poder parlar.*) Jo sóc fill de Zeus i de Maia (sí, com l'abella). Des de menut vaig ser un deuet

enginyós, eloqüent i persuasiu, per això em vaig convertir en el missatger dels déus. Porte ales al barret i a les sandàlies perquè em fan anar ràpid com el vent. També porte aquesta vara, anomenada caduceu, que em va entregar Zeus perquè tot el món em respectara.

En les obres d'art em reconeixereu per les sandàlies alades, el barret i el caduceu. (*Es col·loca al costat de DEMÈTER.*)

NARRADORA. Dionís!

DIONÍS. (*Apareix enfront d'on ha eixit ATENEA. Porta a la mà una copa i parla com si estiguera un poc alegre, contentet.*) Holaaaa, ací teniu el déu del vi, del sentiment i del teatre. (*Va caminant lentament cap a l'escenari.*) També em coneixen com a Bacus, d'ací el nom de bacanals per a les festes que jo organitzava a Tebes. (*Riu en recordar-les.*) En les pintures em podreu reconèixer fàcilment perquè sempre em representen portant a la mà una copa o un penjoll de raïm. (*Puja a l'escenari i se situa al costat d'ATENEA.*)

NARRADORA. Hera!

HERA. (*Entra per la part davantera de la sala. Parla de forma altiva. Porta un paó amb la cua oberta.*) Respectable públic, recordeu aquest nom: Hera! Sóc la deessa més important de l'Olimp!

Sóc l'esposa de Zeus i la deessa protectora del matrimoni. (*Comença a pujar a l'escenari.*) El meu atribut és el paó perquè a la cua té un ventall d'ulls... Tants com jo necessite per a vigilar la luxúria de Zeus. (*Es fa lloc entre POSIDÓ i ZEUS.*)

NARRADORA. Afrodita!

AFRODITA. (*Entra pel corredor central, des del fons de la sala. Seductora i molt contenta. Porta a la mà un cupido.*) Estic encantada de conèixer-me! Hahaha... Sóc la deessa de l'amor, de la bellesa, de la primavera i de tots els encants de la natura. Sóc Afrodita, però també em diuen Venus. (*Gargamelleja de forma burlona per cridar l'atenció d'HERA i parla marcant cada síl·laba.*) Sóc la més fa-mo-sa de to-tes les di-vi-ni-tats!

Vaig nàixer sobre la bromera de la mar, i allà on xafava creixien herbes i flors. (*Mentre avança provocativa cap a l'escenari, camina com si anara per una passarel·la de moda.*) El meu fill és Cupido, el que dispara les fletxes de l'amor, quan jo li ho mane, clar!

Em podreu reconèixer als quadres o a les escultures perquè em representen amb poca roba, a la mar, o acompanyada de Cupido. (*Dalt de l'escenari es posa al costat de PERSÈFONE,*



de perfil, mostrant tota la cama per l'obertura lateral de la túnica.)

(La NARRADORA comença a retirar-se, però és interrompuda per l'aparició de cinc NIMFES molt divertides que apareixen per distints punts de la sala i que parlen coquetejant mentre pugen a l'escenari i es col·loquen a terra davant dels déus com en una foto.)

NIMFA 1. Ei, ei, ei! Nosaltres també volem eixir en la foto.

NIMFA 2. Som les nimfes!

NIMFA 3. Som divinitats secundàries.

NIMFA 4. Sempre ens representen com donzelles bellíssimes.

NIMFA 5. Totes som filles de Zeus!

TOTES. Hahaha...

(Es veu l'escena plàstica de tots els personatges. Mentre puja la música, va tancant-se el teló.)